

کیوان ساکت، آهنگ‌ساز و نوازنده نام‌آشنای مشهدی؛

چهره روز

رومیثا مآلوف؛ خانه‌اش فرو ریخته بود. نه به دست طبیعت، که به دست خشونتی دشمن ساخت، حمله‌ای از سوی رژیم صهیونیستی که دیوارهای خانه‌اش را ویران کرد. دیوارهایی که روزی پناه سکوت و سازبودند، حالا زیرآوار رفته بودند. اما کیوان ساکت، باهمان آرامش‌آشنای سازش، از عشق گفت، نه از انتقام. جمله‌ای که مثل یکی از قطعات موسیقی‌اش در ذهن ماند: «زندگی من فدای ایران بزرگ، «این هنرمند مشهدی موسیقی کشورمان با اشاره به تخریب خانه‌اش در حمله اسرائیل به مناطق مسکونی در تهران توضیح می‌دهد؛ چند صد

تن از هم وطنان من، مانند خود من، خانه و زندگی و جانشان را از دست دادند. من دو خانه دارم؛ یکی خانه‌ای از خشت و گل، و دیگری خانه‌ای از جان و دل که بسیار قوی است و هرگز اجازه نمی‌دهم تکان بخورد. او با نگاهی انسانی به کارکرد هنر در زندگی، می‌گوید: موسیقی در زندگی آدم‌بان نقش‌های گوناگونی ایفا می‌کند؛ گاهی آرامش می‌آورد و گاهی عشق می‌پراکند. من ترجیح داده‌ام موسیقی‌ام بیشتر عشق را پراکنده کند تا چیز دیگری. آن‌هایی که به موسیقی و این هنر شریف علاقه مندند از جمله نوازندگان، آهنگ سازان و خوانندگان انسان‌هایی بسیار ویژه‌اند. شما هرگز

نمی‌بینید که هنرمند واقعی در هیچ روزگاری موجب رنجش، آزار یا رفتار ناشایست با دیگران شده باشد. موسیقی نه تنها نغمه‌هایی آرام بخش به دیگران هدیه می‌دهد، بلکه رفتار انسان‌ها را نیز زیباتر می‌کند. این آهنگ‌ساز و نوازنده نام‌آشنا درباره نقش هنرمند بیان می‌کند: هنرمند زبان مردم جامعه‌اش است، بیانگر دردها، شادی‌ها و آرزوهای آن‌ها. موسیقی بازتاب

درد کسانی است که به نامردی و بی‌انصافی‌جان خود را از دست داده‌اند و همچنین جلوه‌ای از آرزوهای مردمی که در این سرزمین، همیشه صلح طلب و در جست‌وجوی شادی و خوشبختی بوده‌اند. ساکت در پایان با اشاره به ویژگی‌های اثر تازه خود بیان می‌کند؛ اثر بعدی من، بی‌گمان، آنچه در ذهنم نقش بسته است، آمیزه‌ای از عشق و صلح، خشم و جنگ‌ها خواهد بود.

مدیران برخی از تماشاخانه‌ها، سینماها و نگارخانه‌های مشهد درباره از سرگیری فعالیت‌هایشان بعد از جنگ می‌گویند

بازگشایی مراکز هنری؛ حمایت مدیران، پویایی هنرمندان

نگار و محمد صمدی، طالع‌ا، اشراف‌ا

ریحانه موسوی؛ سالن‌های تئاتر، سینما و نگارخانه‌های مشهد، پس از دو هفته تعطیلی به دلیل جنگ تحمیلی رژیم صهیونیستی علیه ایران، بازگشایی دوباره خود را با توجه به شرایط ایام محرم و صفر اعلام کردند، تا بار دیگر فرصتی فراهم شود برای رویارویی هنرمندان با مخاطبان آثارشان و ایفای نقشی جدی در بازسازی روحیه عمومی و تقویت همبستگی اجتماعی، با وجود بازگشایی، مدیران و هنرمندان همچنان با دغدغه جبران خسارت‌های مالی دست و پنجه نرم می‌کنند. بسیاری از هنرمندان معتقدند که حضور مردم در سالن‌ها و نگارخانه‌ها، نه فقط حمایت از هنر، بلکه پشتیبانی از روحیه جمعی و امید به آینده است. این گزارش تلاشی است برای شنیدن دغدغه‌های مدیران این مراکز؛ کسانی که با وجود کمبود امکانات و مشکلات اقتصادی، سعی کردند چراغ هنر را روشن نگه دارند و دوباره مردم را به سالن‌ها و نگارخانه‌ها بازگردانند.

گزارش روز

استقبال مردم پس از بازگشت آثار طنز به گیشه سینما

امیرحسین دبیرزاده، مدیر سینما سیمرغ نیز در این باره بیان می‌کند؛ بعد از حمله رژیم کودک‌کش اسرائیل به کشور، تا شنبه ۳۱ خرداد ماه اکران فیلم‌های طنز در سینماها لغو شد. در این هشت روز استقبال مردم از آثار سینمایی بسیار ضعیف بود.

اما پس از بازگشت آثار طنز به گیشه سینما شرایط کمی بهتر شده است. در این مدت ذهن مردم درگیر شد، بیشتر نگران فرزندان خود بودند و برای تغییر روحیه آن‌ها به دنبال فضایی امن می‌گشتند. وی معتقد است جنگ یک دغدغه به دغدغه‌های اقتصادی مردم اضافه می‌کند و توضیح می‌دهد، ما در روزهای گذشته بلیت سینما را نیمه بهارانه دادیم، تا حمایتی از خانواده‌هایی

گفت‌وگو با داوران جشنواره ملی عکس «نسل امید»

برنامه‌ریزی سالانه برای جشنواره‌ها، کیفیت را ارتقای دهد

کشید. با اینکه آثاری که به این جشنواره آمد تعدادشان زیاد نبود و زمان از فراخوان تا برگزاری بسیار کوتاه بود، به این دلیل که جشنواره ملی اعلام شده بود و همه تصور می‌کردند کشوری برگزار شود، کیفیت آثار در حد کشوری و سطح بالا بود. این داور جشنواره «نسل امید» بیان می‌کند: این نقص در برنامه‌ریزی جشنواره که در ابتدا اعلام کرده بودند جشنواره ملی و کشوری است، اما در مرحله اول استانی برگزار و قرار شد در مرحله بعد منتخبان آثار به دوره کشوری راه پیدا کنند، سبب اختلالاتی در روند برگزاری این جشنواره و آثار شد. وی با اشاره به اینکه این جشنواره بیشتر برای شرایط خاص کشور در چند سال اخیر که جوان‌ها تمایل به ازدواج و فرزندآوری ندارند، طراحی شده است، افزود؛ این جشنواره را بیشتر برای نسل جدید تدارک دیدند که تشویق شوند تا ازدواج کنند و فرزندآوری داشته باشند و قرار بر این شد که آثاری ارائه شوند تا چالش‌های موجود در جامعه برای جوان‌ترها را رفع کنند. و قاری درباره معیارهای ارزیابی آثار در این جشنواره می‌گوید: به عنوان داور همیشه فراخوان را کامل می‌خوانیم که ببینیم برگزارکننده از ما چه می‌خواهد. مهم‌ترین مسئله در داوری، بحث فنی کار، شرایط عکس و کیفیت خوب آن است. ما عکس‌هایی را بیشتر انتخاب می‌کردیم که علاوه بر ویژگی‌های فنی، ترکیب بندی و نقش اصلی هنر را در خود داشته باشد. او توضیح می‌دهد، در کنار خلاقیت هنری و کادربندی و شرایط نوری و فنی عکس‌ها، شش آیتیم در این جشنواره داشتیم که شامل فرزندآوری، ازدواج، چالش سال خورده‌ها، جوانان و این قبیل مسائل می‌شد. این جشنواره چون عنوان آن نسل امید بود همه می‌توانستند در آن شرکت کنند و برخی از عکس‌ها هم خانواده‌ای بود. آثار خوب هم بسیار داشتیم.

جشنواره‌ای برای افزایش امید در نسل جوان

قدیر وفاری شوره‌ج، از داوران جشنواره هنری «نسل امید»، می‌گوید: این جشنواره و داوری‌های آن، با بیش از ۲۵۰ اثر ارسال شده به آن، پیش از آغاز تجاوز رژیم صهیونیستی انجام شده است و هفته گذشته داوری استانی آثار در یک روز به سرانجام رسیده و برگزیده‌ها و کسب‌کنندگان مقام‌های اول تا سوم آثار برای مرحله کشوری به تهران ارسال شده‌اند. وی با اشاره به کیفیت بالای آثار ارسال شده به جشنواره «نسل امید» و انتخاب سخت میان آن‌ها توضیح می‌دهد؛ داوری آثار طی یک روز و در دو مرحله انجام شد و از ساعت ۱۲ تا ۶ عصر طول

رویداد

هم‌زمان با هفته خانواده و جوانی جمعیت و در جهت جریان سازی و حمایت از تولید آثار هنری و توزیع مؤثر آثار هنری با موضوع حمایت از خانواده

و جوانی جمعیت. اولین جشنواره ملی هنری «نسل امید» با همکاری معاونت امور جوانان وزارت ورزش و جوانان و حوزه هنری انقلاب اسلامی برگزار می‌شود. در این رویداد، جشنواره ملی عکس «نسل امید» توسط حوزه هنری خراسان رضوی، مرحله استانی خود را طی کرده و به مرحله ملی رسیده است. گفت‌وگو با دو هنرمند از داوران این رویداد، فرصتی فراهم آورد تا نگاهی دقیق‌تر به پشت‌صحنه داوری، معیارهای انتخاب آثار برگزیده و چشم‌اندازهای عکاسی در استان خراسان و ایران داشته باشیم. این دو داور با نگاهی تخصصی، رویایتگر چالش‌ها، ظرفیت‌ها و پیام‌های نهفته در قاب‌های ثبت شده توسط عکاسان هستند.

رفع خلأ مالی تماشاخانه‌ها با حمایت مسئولان

محمد طحان، مدیر تماشاخانه «مایان»، در این باره می‌گوید، ما در حال گذر از شرایط سخت اقتصادی هستیم و در بهترین حالت درآمدی که کسب می‌کنیم، فقط کفاف هزینه‌های مجموعه را می‌دهد. وی میزان مخاطبانی که امسال

به تماشااش تئاتر نداشتند نسبت به سال‌های گذشته بسیار کم بیان کرده و می‌گوید: در سال جاری سالن‌های نمایش به سختی پُر می‌شدند، حالا با قرار گرفتن در این شرایط بحرانی، تیشبه به ریشه کار ما خورد. این تهیه‌کننده تئاتر بیان می‌کند، در روزهای تجاوز رژیم صهیونیستی، تماشاخانه‌ها و مراکز فرهنگی و هنری بعد از یک هفته تعطیلی بازگشایی شدند. اما هیچ تضمینی وجود نداشت که مخاطبان مراجعه کنند. بعد از اعلام آتش بس نیز، دست‌کم یک ماه زمان لازم است تا مردم از نظر روانی به حالت عادی بازگردند و کسری‌های مالی جبران شود؛ یعنی عملاً تیر و مرداد را از دست داده‌ایم. اگر من تهیه‌کننده باشم، صلاح نمی‌دانم تا مرداد ماه نمایشی روی صحنه برود، چون مخاطبی نخواهد داشت و این کار به نوعی هم‌زمان به معنای نابودی یک گروه تئاتری، تهیه‌کننده و سالن نمایشی است که امیدواریم مورد حمایت قرار گیرند. اکنون همه هنرمندان بلا تکلیف‌اند و نمی‌دانند چه چیزی در انتظارشان است. به همین دلیل تصمیم گرفتم اجرای نمایش «زهر ماری» را به پایان برسانم. اگر بخواهم دوباره نمایشی را روی صحنه بیاورم، احتمال تغییر عوامل وجود دارد. وی افزود: ما تقاضا داریم بعد از آتش بس، با توجه به هزینه‌های زیاد تأمین و نگهداری تماشاخانه‌ها، اگر نهاد‌های مربوط تمایل به

نمایی از نشست داوری جشنواره ملی عکس «نسل امید»

هم همکاری خوبی نخواهد داشت و آثار با کیفیت خود را به نهاد‌ها نخواهد سپرد.

تعداد کمی از آثار در خورشان استان بودند

موسی حاجی‌نژاد نیز درباره برگزاری جشنواره «نسل امید»، کیفیت آثار را در خور استان خراسان رضوی نمی‌داند. اومی‌گوید: زمان کوتاهی تا فراخوان اعلام شده است و قرار بر این بوده که جشنواره ملی برگزار شود. او توضیح می‌دهد: بسیاری از هنرمندان عکس‌هایی را فرستادند که استانی نبوده و بیشتر وجهه ملی داشته است. این سبب شده است که شأن عکس خراسان رضوی که به نوعی بسیار قابل توجه است، حس نشود و تعداد کمی آثار در خور شأن استان به این جشنواره بیاید. این مستندساز و عکاس مشهدی ادامه می‌دهد: در همان شرایط که عکس هاسختی با خراسان رضوی نداشت، سعی کردیم عکس‌هایی را انتخاب کنیم که امید و زندگی در آن‌ها جریان داشته باشد و عکس‌هایی را انتخاب کردیم که در راستای عنوان این جشنواره

لزوم حمایت از مجموعه‌های هنری در شرایط بحرانی

یاسر عودی، مدیر پردیس تئاتر مستقل مشهد، بخشی از متن بیانیه‌ای که جهت بازگشایی دوباره تماشاخانه‌ها و سایر مراکز فرهنگی و هنری ابلاغ شده است این‌گونه بیان می‌کند؛ انتظار می‌رود که تمامی این مراکز در راستای تقویت روحیه و توان ملی، در پاسداری از ایران عزیز و ایجاد فضای آرامش و امید، از تمامی ظرفیت‌های خویش در این دوران حساس استفاده کنند. او پس از خواندن این پاراگراف با طرح دو پرسش مبنی بر اینکه، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی چه کمک و حمایتی از مجموعه‌های فرهنگی هنری بخش خصوصی خواهد کرد؟ و اگر یک گروه بخواهد اجرایی داشته باشد ظرفیت‌های تبلیغاتی به چه صورت است؟ می‌گوید؛ گاهی اداره کل فرهنگ و ارشاد مکان‌های دولتی خود را رایگان در اختیار گروه‌ها قرار می‌دهد، یا برای همه مخاطبان تئاتر پیامک رایگان ارسال می‌کند، که اقدام خوبی است. اکنون در این موقعیت باید ببینیم چه کاری انجام خواهد داد. وی می‌افزاید: پس از بازگشایی دوباره تماشاخانه‌ها و با توجه به شرایطی که وجود داشت، با گروه‌ها گفت‌وگو کردیم تا اگر تمایل داشتند، به صورت درصدی همکاری داشته باشیم نه مبلغ ثابت، تا به آن‌ها ضرری وارد نشود.

مدیر پردیس تئاتر مستقل در پایان یادآور می‌شود، در روزهای گذشته خانواده‌ها نمی‌دانستند چه چیزی در انتظارشان است؛ به همین دلیل ترجیح می‌دادند درآمد خود را صرف اموری همچون تماشای تئاتر نکنند. دولت باید در این‌گونه مواقع بودجه‌ای را به تماشای رایگان تئاتر برای مردم اختصاص دهد. من برای هنرجویان بتوانم آن‌ها را سرگرم کنم.

محمود جمالی، مدیر نگارخانه رضوان، دلیل تعطیلی مجموعه‌های فرهنگی و هنری را برقراری امنیت مردم بیان کرده و می‌افزاید؛ این تعطیلات به فعالیت هنرمندان لطمه می‌زند و کار آن‌ها ابرتر می‌ماند، اما در روزهای تجاوز رژیم صهیونیستی همه به اقتضای شرایط، آن را پذیرفتند. بازگشایی دوباره مجموعه‌ها اتفاق خوبی است و مسائل امنیتی آن را نیز به مسئولان امنیتی کشور سپرده‌ایم و با خیال راحت کار خود را انجام می‌دهیم. سعی ما براین است تا ادامه فعالیت‌های نگارخانه در راستای مسائل روز و در جهت روحیه دادن به مردم و اطلاع‌رسانی باشد. وی معتقد است با محدود شدن فضای مجازی زیاد نمی‌توان کاری انجام داد، زیرا بیشتر اطلاع‌رسانی‌ها از طریق فضای مجازی بود که چندین روز با مشکل روبه‌رو شد. جمالی در این باره اذعان می‌کند، ما دو نوع مخاطب داریم؛ اول مخاطبان خاص هنری که پای ثابت نمایشگاه‌ها هستند و از طریق پیامک در جریان رویداد‌های هنری قرار می‌گیرند. دوم مخاطبان عام که اطلاع‌رسانی به آن‌ها سخت‌است. وگرنه حضور مردم محدودیت چندانی ندارد و اگر اطلاع پیدا کنند، به آن توجه کرده و خواهند آمد. وی مقوله جذب هنرمندان و فعالیت آنان با موضوع‌های مرتبط روز را حائز اهمیت می‌داند و می‌گوید: مسئولان باید بین هنرمند و نگار خانه هماهنگی انجام دهند و آن‌ها را ترغیب و راهنمایی کنند، تا بتوانند به راحتی نقطه نظر و تفکر خود را بیان کنند. جمالی از برنامه‌ریزی برای برگزاری نمایشگاه‌ها به صورت آنلاین خبر داده و در این باره ادامه می‌دهد؛ این اقدام، به لحاظ نرم‌افزاری و مرحله‌ی ام‌لی کرده است. اما در روزهای بحرانی به دلیل وضعیت اینترنت امکان آن وجود نداشت. مشکل دیگری

